

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5089/2542

พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีโจทก์ นายสันติ เปรมมนัฒน์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 82, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 297, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.วิ.อ. มาตรา 222

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายและได้ลงมือกระทำความผิดไปตลอดครบองค์ประกอบของความผิดฐานพยายามฆ่าแล้ว แม้ผู้เสียหายไม่ตายสมดังเจตนา ก็เป็นกรณีที่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล การที่จำเลยทิ้งมีดได้แล้วไปสวมกอดผู้เสียหายเพราะความรักผู้เสียหายและรักลูกโดยเกิดจากความรู้สึกนึกคิดของจำเลยเอง จึงหาใช่เป็นการยับยั้งเสียเองไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ผู้เสียหายต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 แต่อย่างใด

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 288, 297 และริบเฉพาะมีดปลายแหลมของกลางจำเลยให้การรับว่า ใช้มีดปลายแหลมและมีดโต้แทงและฟันทำร้ายร่างกายผู้เสียหาย แต่ปฏิเสธข้อหาพยายามฆ่าศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288, 80 พิเคราะห์ถึงข้อที่ว่าผู้เสียหายแกล้งไม่ติดใจเอาความกับจำเลยแล้วให้จำคุก 10 ปี จำเลยให้การรับสารภาพว่า ทำร้ายร่างกายผู้เสียหายและทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา นับเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เห็นสมควรลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 5 ปีริบมีดปลายแหลมของกลางจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 297(8) จำคุก 4 ปี คำรับของจำเลยในชั้นจับกุมและสอบสวนตลอดจนชั้นพิจารณาคดีเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี เนื่องจากปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ 2 เมษายน 2540 ว่าผู้เสียหายไม่ติดใจเอาความและกลับไปอยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลยแล้ว ประกอบกับจำเลยไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อนเพื่อให้สภาพครอบครัวไม่แตกร้างกับเพื่อให้บุตรของผู้เสียหายและจำเลยไม่ขาดความอบอุ่นในชีวิตครอบครัว โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด 2 ปี แต่ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 เดือนต่อครั้ง มีกำหนด 1 ปี และให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรเป็นเวลา 48 ชั่วโมง กับห้ามมิให้จำเลยเสพสุราและสิ่งมีเมาตลอดระยะเวลาดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าการกระทำของจำเลยเป็นการยับยั้งไม่กระทำการให้ตลอดเสียเอง อันจะเป็นข้อยกเว้นให้จำเลยไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 82 หรือไม่ ซึ่งในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายนี้ ศาลฎีกาจะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ได้วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 222 ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 3 ได้วินิจฉัยว่าจำเลยและผู้เสียหายเป็นสามีภริยากัน มีบุตรด้วยกัน 3 คน

จำเลยใช้มีดปลายแหลมและมีดโต้แทงและฟันผู้เสียหายเพราะมีอารมณ์โกรธแค้นที่ผู้เสียหายไม่ยอมคืนดีด้วย ประกอบกับจำเลยเข้าใจว่าผู้เสียหายคบชู้จะไปอยู่กับชายอื่น การที่จำเลยใช้มีดแทงหลายครั้งแต่ไม่ถูกเพราะผู้เสียหายเอี้ยวตัวหลบได้ทัน ทั้งการที่จำเลยใช้มีดปาดคอผู้เสียหายจนผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บโดยมีบาดแผลที่คอขนาดกว้าง 1 เซนติเมตร ยาว 10 เซนติเมตร มีบาดแผลฉีกขาดถึงกะโหลกศีรษะทำให้กะโหลกศีรษะแตก จำเลยเลือกแทงร่างกาย ปาดบริเวณลำคอและฟันที่ศีรษะซึ่งเป็นอวัยวะส่วนสำคัญ การกระทำของจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย และเมื่อผู้เสียหายล้มลงจำเลยได้ใช้มีดโต้ฟันผู้เสียหายอีกครั้ง ก่อนที่เจ้าพนักงานตำรวจไปถึงที่เกิดเหตุประมาณ 5 นาที จำเลยทิ้งมีดโต้แล้วร้องให้เข้าไปสวมกอดผู้เสียหาย โดยพูดว่ารักผู้เสียหายและลูกมาก หากไม่รักผู้เสียหายและลูกแล้วก็จะฆ่าผู้เสียหายไปแล้ว พิเคราะห์แล้วเห็นว่า องค์ประกอบความผิดฐานพยายามกระทำความผิดนั้น เป็นกรณีที่มีการลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล การกระทำนั้นเป็นความผิดฐานพยายามกระทำความผิดตามที่ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 เมื่อข้อเท็จจริงฟังว่า จำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย และได้ลงมือกระทำความผิดไปตลอดครบองค์ประกอบของความผิดฐานพยายามฆ่าแล้ว แม้ผู้เสียหายไม่ตายสมดังเจตนา ก็เป็นกรณีที่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดสำหรับในข้อหาพยายามฆ่าผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบกับมาตรา 80 แล้ว การที่จำเลยทิ้งมีดโต้แล้วไปสวมกอดผู้เสียหายเพราะความรักผู้เสียหายและรักลูกโดยเกิดจากความรู้สึกนึกคิดของจำเลยเองก็ตาม หาใช่เป็นการยับยั้งเสียเองไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ผู้เสียหายต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 แต่อย่างใดที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

ยินดี วัชรพงศ์ ต่อสุวรรณ · อภิชาติ สุขัคคานนท์ · จังหวัด วิเชียรสรรค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5089/2542>